

Î N C H E I E R E

15 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Nina Vascan
Victor Burduh
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ion Ignat, reprezentat de avocatul Serghei Canțer,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Profesională „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule” împotriva lui Ion Ignat și Petru Donciu cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 06 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Ion Ignat și s-a menținut hotărârea din 16 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La data de 29 iunie 2016, AP „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Ignat cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta, AP „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule” a indicat că, la data de 11 martie 2014, în mun. Chișinău, str. Sfânta Vineri-Valea Rediului, a avut loc un accident rutier, cu implicarea autovehiculului de model „Mercedes Vito”, cu n/î XXXX, condus de către Ignat Ion și a autovehiculului de model „SMART FORFOUR”, cu n/î XXXX, condus de către Alexei Moglan.

Reclamanta a invocat că, vinovat de producerea accidentului, a fost recunoscut șoferul automobilului de model „Mercedes Vito”, cu n/î XXXX, Ion Ignat și conform procesului -verbal cu privire la contravenție din 21 martie 2014, lui i-a fost aplicată sancțiunea contravențională, sub forma de amendă, în mărime de 50 unități convenționale și 6 puncte de penalizare.

Reclamanta, AP „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule” a menționat că, la data de 24 martie 2014, a deschis dosarul de daune nr. 526, iar la data de 14 august 2015 a dispus întocmirea actului nr. 526 FPVS cu privire la stabilirea despăgubirii de asigurare.

Astfel, reclamanta a invocat că, accidentul rutier din 11 martie 2014, cu implicarea autovehiculului de model „Mercedes Vito”, cu n/î XXXX, condus de către Ignat Ion și a autovehiculului de model „SMART FORFOUR”, cu n/î XXXX, condus de către Alexei Moglan, a fost recunoscut ca fiind caz neasigurat, din motiv că, Ion Ignat, conducătorul autovehiculului de model „Mercedes Vito” cu n/î XXXX, recunoscut vinovat de comiterea accidentului menționat supra, nu deținea un contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, valabil la data producerii accidentului.

Reclamanta, AP „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule” a menționat că, paguba produsă autovehiculului de model „SMART FORFOUR” cu n/î XXXX, în urma accidentului rutier din 11 martie 2014, a fost stabilită prin raportul de evaluare a pagubei nr.15/0715A din 11 iulie 2015, întocmit de către „STOP- FRAUD” SRL și prin acordul nr. D/526 din 31 iulie 2015, încheiat între AP „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule” și Alexei Moglan. Respectiv, prin ordinul nr.186/fvs din 14 august 2015, s-a dispus spre plată, în contul lui Alexei Moglan, despăgubirea de asigurare, în sumă de 58 283,33 lei, care a fost achitată la data de 20 august 2015, prin ordinul de plată nr.299.

La fel, reclamanta a invocat că, a expediat o reclamație în adresa lui Ion Ignat, prin care a solicitat achitarea sumei de 58 283,33 lei, în termen de 7 zile, de la data recepționării reclamației.

În drept, reclamanta și-a întemeiat pretențiile în baza art.1415 alin. (1) și 1410 alin.(2) Cod civil, a Legii nr.414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pagube produse de autovehicule, art. 29 lit. e), art.4; 33 alin. (3), (8), art. 35 lit. a) a Regulamentului privind Fondul de Protecție a victimelor străzii, aprobat prin Hotărârea Comisiei Naționale a Pieții Financiare nr. 19/11 din 09 aprilie 2009.

La data de 10 noiembrie 2016, reclamanta, AP „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule” a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat încasarea, în mod solidar, din contul lui Ion Ignat și Petru Donciu în beneficiul AP „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule”, a sumei de 59 283,33 lei, cu titlu de despăgubiri de asigurare, 1 777 lei, cu titlu de taxă de stat și 5 000 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistență juridică.

Prin încheierea protocolară din 26 septembrie 2016 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost atras în calitate de copârât, Petru Donciu.

Prin hotărârea din 16 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial, cererea de chemare în judecată depusă de AP „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule” împotriva lui Ion Ignat și Petru Donciu cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată, s-a încasat din contul lui Ion Ignat în beneficiul AP „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule”, suma de 59 283,33 lei, cu titlu de despăgubiri de asigurare, 1 777 lei, cu titlu de taxă de stat și 3 000 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistență juridică.

Prin decizia din 06 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Ion Ignat și s-a menținut hotărârea din 16 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de AP „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule” împotriva lui Ion Ignat și Petru Donciu cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

La data de 04 iunie 2018, Ion Ignat, reprezentat de avocatul Serghei Canțer, a declarat recurs împotriva deciziei din 06 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii din 16 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și a deciziei din 06 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care, să fie respinsă cererea de chemare în judecată depusă de AP „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule” împotriva lui Ion Ignat cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de recurs, Ion Ignat, reprezentat de avocatul Serghei Canțer, a indicat că, instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și a aplicat în mod eronat, analogia legii sau analogia dreptului, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei.

Recurentul, Ion Ignat a invocat că, în urma accidentului rutier, din 11 martie 2014, a fost deteriorat autovehiculul de model „SMART FORFOUR” cu n/î XXXX, condus de Alexei Moglan, iar prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 21 martie 2014, vinovat de producerea accidentului rutier menționat supra, a fost recunoscut Ion Ignat.

Recurentul a menționat că, proprietarul automobilului „Mercedes Vito” cu n/î XXXX, care la momentul accidentului rutier nu avea contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagubele produse de autovehicule, este Petru Donciu.

La fel, recurentul a invocat că, în momentul comiterii accidentului rutier era angajat în baza contractului de muncă nr. 25 din 16 iulie 2012, în calitate de lăcătuș instalator la SRL „Doneghil”, a cărui director este proprietarul automobilului „Mercedes Vito”, Petru Donciu.

Recurentul, Ion Ignat a invocat că, conform art. 1410 Cod civil, debitor în cadrul obligației de reparare a prejudiciului cauzat de un izvor de pericol sporit este posesorul izvorului, care este persoana ce exploatează și posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate sau în alt temei legal, dar nu este posesorul izvorului de pericol sporit, persoana care deservește mijlocul de transport sau îl conduce în virtutea raporturilor de muncă cu posesorul izvorului de pericol sporit.

Astfel, recurentul a menționat că, instanța de apel urma să interpreteze corect prevederile art. 1410 alin. (2) Cod civil și să stabilească că răspunderea pentru repararea prejudiciul material cauzat ca urmare a accidentului rutier din 11 martie 2014, urma a fi suportată de posesorul mijlocului de transport, dar nu de conducătorul auto. Or, Ion Ignat, deservind mijlocul de transport de model „Mercedes Vito” cu n/î XXXX, în temeiul raporturilor de muncă, nu este posesor al izvorului de pericol sporit și respectiv, nu deține calitatea de debitor, în cadrul obligației de reparare a prejudiciului cauzat de izvorul de pericol sporit.

Recurentul a pretins că, sunt lipsite de temei juridic concluziile instanței de apel, cu referire la faptul că, conducerea mijlocului de transport, fără asigurare obligatorie, îl face pe Ion Ignat culpabil pentru daunele comise în urma accidentului rutier, ori, prejudiciul material urmează să fie achitat de către posesorul vehiculului, Petru Donciu sau SRL „Doneghil”.

Mai mult, recurentul, Ion Ignat a specificat că, activa la SRL „Doneghil” în calitate de lăcătuș instalator, dar nu în calitate de șofer, astfel răspunderea materială

pentru prejudiciul cauzat, o poartă posesorul automobilului, Petru Donciu, care nici nu era în drept de a-i încredința conducerea mijlocului de transport, deoarece persoana era angajată, în altă funcție decât, funcția de șofer.

Astfel, recurentul, a indicat că, în baza celor expuse mai sus, Ion Ignat nu este persoana care urmează să repare prejudiciul cauzat în urma accidentului rutier, deoarece lipsa poliței de asigurare, pentru automobilul de model „Mercedes Vito” cu n/î XXXX, care-l conducea în momentul producerii accidentului, nu este imputabilă recurentului, dar proprietarului, care nu a asigurat mijlocul de transport cu actele necesare. Respectiv, instanțele ierarhic inferioare urmau să respingă integral cererea de chemare în judecată depusă de AP „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule” împotriva lui Ion Ignat, cu privire la încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 06 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 14 mai 2018, conform scrisorii nr. 5905-3 (f.d.172) dar, careva date despre recepționarea acesteia de către participanții la proces, la materialele cauzei, lipsesc.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că, recursul a fost depus de Ion Ignat, reprezentat de avocatul Serghei Canțer, la 04 iunie 2018, cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

La 26 iunie 2018, în adresa intimă, AP „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule” și a lui Petru Donciu a fost expediată copia recursului declarat de către Ion Ignat, reprezentat de avocatul Serghei Canțer, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă pînă la examinarea recursului, intimata, AP „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule” și Petru Donciu nu au depus referințe, prin care să-și expună opinia asupra cererii de recurs depuse de către recurentul Ion Ignat, reprezentat de avocatul Serghei Canțer.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ion Ignat, reprezentat de avocatul Serghei Canțer, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că, normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs, cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, argumentele invocate în cererea de recurs depusă de Ion Ignat, reprezentat de avocatul Serghei Canțer, nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar, se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv, numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat de Ion Ignat, reprezentat de avocatul Serghei Canțer nu rezultă că, instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO, în jurisprudența sa, a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare, depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile, care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei hotărâre din 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1-1¹) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului se plasează pe pagina web a Curții Supreme de Justiție la data emiterii și se transmite tuturor participanților la proces și reprezentanților acestora.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Ion Ignat, reprezentat de avocatul Serghei Canțer, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ion Ignat, reprezentat de avocatul Serghei Canțer împotriva deciziei din 06 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Profesională „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule” împotriva lui Ion Ignat și Petru Donciu cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Nina Vascan

Judecătorii

Victor Burduh

Luiza Gafton